

Publicerad 2006-10-08 02:34 av Cattastropher

- eterstånd -

XII Järnjungfrun

Heros höst
rider svarta hästen
trenne fasta slutplattår
utan stoppning
bak sol

stackars mjöd så söt
så blöt
stackars här

fädernet på mödrenet
dödde och föll i södra flygelns
batalj

det var en lustig sak som hände
man vistades i dragiga rum

påsar sparkades undan ben
stora tefat blänka
globerna rullade rent runt
kastades sär åter

bilderna från grottan oxarn tjurade
och förarn var både
döv och stum
diagonala oljud knappa
rytmiskt från en koloss
en pagod eller näsblödande
skugga
skymde inte helt men

fulla krafterna sinat
skämtsamt mindre hägra
hennes stol

ingen vägran så det här
rimmar illa
skrev ner grundligt pergament
halvt på allvar skämt ett
manifest över gånget liv ett

vetande högre än alla andras
mer värt än palt

något ont
som hände
gubbtjyvar var slaknat
har nyponmånar och skrov
lämnats kvar stackars

enfaldigt råder de tysta
trons drapfande hand
bågnar skuld

äggskall i faderns och
sonens namn

de andra sov
en diger död
för kalla barn av vår tid

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cattastropher med Poeter.se id #6074 innehar upphovsrätten